

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 386

гр. Стара Загора, 16.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500131 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 248, ал. 3 ГПК.

Образувано е по частна жалба на ищцата П. И. С. против определение № 3544/05.12.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора, с което е оставена без уважение молбата ѝ по чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решение № 971/29.10.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора в частта за разноските.

Жалбоподателката твърди, че обжалваното определение е неправилно и незаконосъобразно. Счита за неправилен изводът на районния съд, че в развилото се пред него производство по спор за родителски права разноските следва да останат в тежест на всяка от страните така, както са направени. В тази връзка в жалбата са изложени подробни съображения. Жалбоподателката моли въззивния съд да отмени първоинстанционното определение, като ѝ присъди направените пред Районен съд – Стара Загора съдебни разноси.

В законоустановения срок ответникът Б. Н. Б. не е подал писмен отговор срещу частната жалба.

Въззивният съд, като взе предвид наведените с жалбата доводи и материалите по делото, достигна до следните фактически и правни изводи:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК от процесуалнолегитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, като е заплатена дължимата за разглеждането ѝ държавна такса. Ето защо жалбата е процесуално допустима и редовна.

Разгледана по същество, същата е основателна.

От данните по делото е видно, че производството по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора е било образувано по подадена от П. И. С.,

представлявана от адв. Н. И. Я., против Б. Н. Б. искова молба с правно основание чл. 127, ал. 2 СК и чл. 127а, ал. 2 СК.

С исковата молба е представена вноска бележка за заплащане на сумата от 80 лева – държавна такса за образуване на делото, както и договор за правна защита от 12.02.2025 г., съгласно който П. И. С. е заплатила на адв. Я. в брой сумата от 1200 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

С разпореждане № 2794/16.04.2025 г. първоинстанционният съд е констатирал, че по отношение на ответника Б. Н. Б. са налице предпоставките на чл. 47, ал. 6 ГПК за назначаване на особен представител, като е оставил исковата молба без движение, с указания ищцата да представи доказателство за внесен депозит за особения представител в размер на 600 лева в едноседмичен срок от получаване на съобщението, тъй като в противен случай исковата молба ще бъде върната на основание чл. 129, ал. 3 ГПК.

В изпълнение на така дадените указания, на 20.05.2025 г. ищцата е депозирала молба с приложен към нея банков документ за заплащане на посочения депозит, като с определение № 1868/25.06.2025 г. районният съд е назначил адвокат И. К. К. от АК-Стара Загора за особен представител на Б. Н. Б..

С решение № 971/29.10.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. Районен съд – Стара Загора е предоставил упражняването на родителските права по отношение на детето И.Б.Б. на майката П. И. С., определил е местоживеенето му при майката, определил е режим на лични отношения на детето с бащата Б. Н. Б. и е осъдил последния да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 370 лева, считано от 13.02.2025 г. /този иск е отхвърлен до пълния предявен размер от 400 лева/, както и сумата от 4200 лева – издръжка за минало време /от 13.02.2024 г. до 13.02.2025 г./. С решението съдът е разрешил издаването и получаването на паспорт за задгранично пътуване на И.Б.Б., заместващо съгласието на бащата Б. Н. Б.а, като е дадено и заместващо съгласието на бащата разрешение за пътувания на детето, придружавано от майката П. И. С., с цел почивка или екскурзия в държавите-членки на Европейския съюз и в Република Турция за период от общо 20 дни през месец юни или юли, както и два пъти през останалото време на годината, с продължителност на всяко от тези пътувания до 20 дни, които да не съвпадат с определения режим на лични контакти с бащата – за срок от три години, считано от влизане на решението в сила.

С решението районният съд не е присъдил претендираните от ищцата съдебно-деловодни разноски, като в мотивите е посочил, че с оглед вида на производството за спорна съдебна администрация, в което само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителските права, разноските следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

С молба от 14.11.2025 г., подадена по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК, ищцата е поискала ответникът да бъде осъден да ѝ заплати направените по делото разноски, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК.

В обжалваното определение, с което искането е оставено без уважение, Районен съд – Стара Загора е приел, че претенцията на ищцата не е уважена във вида, в който е предявена. С оглед разрешенията, дадени в ТР № 3/2023 г., същата няма право на разноски, поради което молбата ѝ по чл. 248, ал. 1 ГПК се явява неоснователна.

Определението е неправилно.

Съгласно задължителните разяснения на ТР № 3/27.06.2024 г. по тълк д. № 3/2023 г на ВКС, ОСГК, в производствата по спорна съдебна администрация, уредени в СК, разпоредбите на чл. 78 ГПК се прилагат съответно. При цялостно отхвърляне на молбата, въззивната жалба или касационната жалба, когато касационното обжалване не бъде допуснато, както и при прекратяване на производството по причина в поведението на молителя, отговорността за разноски се носи от подателя им. При пълно уважаване на молбата или жалбите, както и при прекратяване на производството по причина в поведението на ответника, разноските се възлагат на ответната страна. В останалите случаи разноските остават в тежест на страните така, както са направени от тях.

В мотивите на цитираното тълкувателно решение е посочено, че е необходимо да се отчита, че съдът може да бъде неправомерно сезиран с искане за съдействие (т. е. спорът е неоснователно предизвикан), че непостигането на извънсъдебно споразумение може да се дължи изцяло на недобросъвестното поведение на една от страните, респ. крайният изход на производството да е изцяло обусловен от подобно недобросъвестно поведение или да са налице предпоставките за цялостното потвърждаване на правното твърдение на една от страните. В тези случаи отговорността за разноски се подчинява изцяло на предвидените в чл. 78 ГПК правила. В производството пред първата инстанция правилото за присъждане на разноски съобразно изхода на спора следва да намери приложение само когато молбата е изцяло уважена, респ. изцяло отхвърлена, както и когато производството по делото е прекратено по причина, дължаща се на поведението на една от страните. Когато молбата до първоинстанционния съд е подадена след като правоотношението между страните е вече уредено (със спогодба или влязло в сила съдебно решение) и не се установи наличие на новонастъпили обстоятелства, които да налагат намесата на съда, както и когато се установи, че непостигането на извънсъдебно споразумение се дължи изцяло на недобросъвестното поведение на молителя, в полза на насрещната страна следва да бъдат присъдени разноски. А когато в производството се установи, че непостигането на извънсъдебно споразумение се дължи изцяло на поведението на ответника или настъпят обстоятелства по причина негово недобросъвестно поведение, които имат за последица прекратяване на производството, разноски следва да бъдат присъдени в полза на молителя.

С процесното решение № 971/29.10.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. Районен съд – Стара Загора е уважил подадената от П. И. С. искова молба,

като в производството по делото е било установено, че още преди образуването му ответникът Б. Н. Б. се е установил да живее в чужбина, без да се знае точно къде, както и че същият е прекъснал връзката си с ищцата и детето им И., не се е интересувал от последното, нито от неговите потребности. Установено е още, че ищцата се е опитвала да осъществи контакт с ответника чрез обаждания и изпращане на съобщения, но последният не ѝ отговарял. С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че с поведението си ответникът е направил невъзможно постигането на извънсъдебно споразумение по въпросите – предмет на производството пред Районен съд – Стара Загора, като това е довело до необходимост майката на детето - П. И. С. да сезира съда с процесната искова молба.

По тези съображения и при прилагане на разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед постановките на ТР № 3/27.06.2024 г. по тълк д. № 3/2023 г на ВКС, ОСГК, за ищцата е възникнало вземане за разносните по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора, представляващи държавна такса, депозит за особен представител на ответника и заплатено адвокатско възнаграждение, като същите следва да ѝ бъдат присъдени, предвид наличието на доказателства /посочени по-горе/ за извършването им.

С оглед изложеното, частната жалба е основателна. Обжалваното определение, с което е оставена без уважение подадената от ищцата П. И. С. молба по чл. 248, ал. 1 ГПК е неправилно и следва да бъде отменено, а първоинстанционното решение - да бъде изменено в частта за разносните, като на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът Б. Н. Б. следва да бъде осъден да заплати в полза на ищцата сумата от общо 935,66 евро /1830 лева/ - съдебни разноски пред Районен съд – Стара Загора, съобразно представения в първоинстанционното производство списък по чл. 80 ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 3544/05.12.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248, ал. 1 ГПК решение № 971/29.10.2025 г. по гр. д. № 774/2025 г. на Районен съд – Стара Загора в частта за разносните, като **ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Б. Н. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. С.З., ***, да заплати на П. И. С., ЕГН *****, с адрес: гр. С.З., ***, сумата от 935,66 евро - съдебни разноски пред Районен съд – Стара Загора.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд с частна касационна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____